

خشونت سیستماتیک علیه زنان در جریان قیام ایران

کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت ایران

گزارش ماهانه

خشونت سیستماتیک علیه زنان در جریان قیام ایران

با گذشت بیش از ۸۰ روز از اعتراضات ضدحکومتی، زنان و جوانان ایرانی به مبارزه خود برای تغییر رژیم در ایران ادامه می دهند. سایر اقشار اجتماعی نیز به آنها پیوسته اند.

در ۱۶ روز اتحاد و فعالیت در سراسر جهان برای پایان دادن به خشونت علیه زنان و دختران، گزارش ماهانه کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت ایران به زنان معترض ایرانی اختصاص دارد که به رغم وحشیگری گسترده دولت علیه آنها برای آزادی و برابری می جنگند.

اجلاس ویژه شورای حقوق بشر ملل متحد درباره ایران

گسترده‌گی نقض حقوق بشر در ایران در جریان اعتراضات سازمان ملل را بر آن داشت تا در تاریخ ۲۴ نوامبر ۲۰۲۲ در ژنو، یک اجلاس ویژه شورای حقوق بشر برگزار کند. ولکر ترک، [کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل](#)، در سخنان افتتاحیه خود در اجلاس ویژه به «بحران تمام عیار حقوق بشر» در ایران اشاره کرد.

آقای ترک خاطر نشان کرد: «زنان، جوانان، مردان، از سراسر جامعه - دانشجویان، کارگران بخش‌های مختلف، ورزشکاران و هنرمندان برای تغییر فریاد می‌زنند. با شجاعتی باورنکردنی.»

[قطعنامه](#) شورای حقوق بشر ملل متحد نگرانی عمیق خود را از جمله «در مورد اتهامات نقض فراگیر حقوق بشر در جمهوری اسلامی ایران، شامل گزارش‌های مربوط به دستگیری و بازداشت خودسرانه زنان و دختران، ضرب و شتم و تجاوز جنسی به خاطر استفاده از حقوق انسانی و آزادی‌های اساسی شان» ابراز کرد.

این شورا در یک تصمیم تاریخی، قطعنامه‌ای را به منظور تشکیل «یک هیأت مستقل حقیقت یاب بین‌المللی» برای «بررسی کامل و مستقل موارد نقض حقوق بشر در جمهوری اسلامی ایران مرتبط با اعتراضات آغاز شده از ۲۵ شهریور ۱۴۰۱ از جمله ابعاد جنسیتی آن» تصویب نمود.

شورای حقوق بشر ملل متحد از رژیم ایران می خواهد که «با هیأت مستقل حقیقت یاب بین‌المللی همکاری کامل داشته باشد، دسترسی بدون مانع به کشور را بدون هیچ گونه تأخیر به آن اعطا کند و تمامی اطلاعات لازم را برای اجرای مناسب مأموریت شان در اختیار اعضای هیأت حقیقت یاب قرار دهد.»

پرداخت بهای ایستادگی بر سر حق

خشونت حکومتی علیه زنان در ایران از قبل رواج داشت. با این حال، طی ۸۰ روز گذشته در جریان قیام به شدت افزایش یافته و خسارات و تلفات جبران ناپذیری به بار آورده است.

زنان معترض ایرانی به دلیل اینکه به خود جرأت می دهند از حقوق مسلم خود و مردم شان دفاع کنند، به شدت از سوی نیروهای امنیتی و وحشیگری آنها آسیب دیده اند. این گزارش بر اشکال مختلف خشونت علیه زنان معترض در ایران تمرکز می کند.

کشتن با ضربات متعدد به سر

یکی از روش های غیرانسانی نیروهای امنیتی ایران در برخورد با معترضان، زدن ضربات سنگین به سر آنها است.

در این ویدئو مشاهده می شود که یک مامور لباس شخصی به زن جوانی که بدون پوشاندن موهایش در خیابان قدم می زند حمله می کند. او نه به پشت یا پهلوها بلکه مستقیماً به سر او ضربه می زند. خوشبختانه مردم سر می رسند و دختر را نجات می دهند. با این حال، این ویدئو گواه آشکاری است که رژیم چگونه به طور سیستماتیک از این روش برای سرکوب اعتراضات استفاده می کند. نیروهای امنیتی تعداد قابل توجهی از معترضان را به این ترتیب به قتل رسانده اند. فهرست زنان و دخترانی که با این شیوه جان خود را از دست داده اند به شرح زیر است:

قربانیان قتل با باتوم - از گوشه راست بالا بر خلاف عقربه ساعت - مهسا امینی، آرنیکا قائم مقامی، پگاه غواصیه، ستاره تاجیک، نیکا شاکرمی، سارینا اسماعیل زاده، سارینا ساعدی، مرضیه دشمن زیاری، فرزانه کاظمی، ماهک هاشمی، نگین عبدالملکی، ماریا غواصیه، صدف موحدی و نسرین قادری.

۱. مهسا امینی، ۲۲ ساله، بر اثر ضرب و شتم با باتوم از ناحیه سر و صورت سه روز به کما رفت و در ۲۵ شهریور ۱۴۰۱ در بیمارستانی در تهران درگذشت.

۲. سارینا اسماعیل زاده ۱۶ ساله در جریان تظاهرات مهرشهر کرج در تاریخ ۳۰ شهریور ۱۴۰۱ بر اثر ضربات متعدد باتوم به سرش کشته شد.

۳. نیکا شاکرمی ۱۷ ساله در تهران، جمجمه، صورت و بینی او بر اثر ضربات جسم سنگین له شده بود.

۴. نگین صالحی ۲۶ ساله در ۱۶ مهرماه بر اثر ضربات باتوم به سرش کشته شد. وی قبل از رسیدن به بیمارستان فوت کرد.

۵. آرنیکا قائم مقامی ۱۷ ساله پس از اصابت ضربه به سر به کما رفت و پس از ده روز بستری شدن در یکی از بیمارستان های تهران در ۳۰ مهر ۱۴۰۱ درگذشت.
۶. نگین عبدالملکی ۲۱ ساله روز ۲۰ مهر ۱۴۰۱ بر اثر ضربات باتوم به سرش به شدت مجروح شد. او در خوابگاه درگذشت.
۷. صدف موحدی ۱۷ ساله بر اثر ضربات باتوم به سرش دچار مرگ مغزی شد و در ۲ آبان ۱۴۰۱ درگذشت.
۸. سارینا ساعدی، ۱۶ ساله، روز ۴ آبان در بیمارستانی در سنندج درگذشت. نیروهای امنیتی با تفنگ ساچمه ای به او شلیک، سپس او را محاصره کردند و به سرش ضربه زدند.
۹. مرضیه دشمن زیاری ۲۲ ساله در جریان اعتراضات در شیراز مورد اصابت باتوم قرار گرفت. او روز ۲ آبان ۱۴۰۱ درگذشت.
۱۰. ستاره تاجیک ۱۷ ساله تبعه افغانستان بود. وی در ۳۱ شهریور ۱۴۰۱ بر اثر اصابت ضربات باتوم به سر در تهران کشته شد.
۱۱. فرزانه کاظمی در ۲۰ مهر ۱۴۰۱ بر اثر اصابت ضربات باتوم به سرش در قزوین کشته شد.
۱۲. نسرين قادری ۳۵ ساله اهل مریوان پس از اصابت ضربات باتوم به کما رفت. وی روز ۳ آذر ۱۴۰۱ در بیمارستانی در تهران درگذشت.
۱۳. مانده (ماهک) هاشمی ۱۶ ساله در ۳ آذر ۱۴۰۱ در شیراز بر اثر ضربات باتوم کشته شد.
۱۴. پگاه غواصیه ۲۱ ساله روز ۱۴ آبان ۱۴۰۱ بر اثر ضربات باتوم به سرش در شیراز کشته شد.
۱۵. ماریا غواصیه ۲۲ ساله در روز ۱۴ آبان ۱۴۰۱ بر اثر ضربات باتوم به سرش در شیراز کشته شد.

ضرب و شتم دانش آموزان در دبیرستان ها

ده ها گزارش حاکی از آن است که دانش آموزان دبیرستانی در مدارس مورد خشونت و ضرب و شتم قرار می گیرند. در [گزارش ماهانه اکتبر](#) به تفصیل به این موضوع پرداخته شد. در اینجا اسامی آن دسته از دخترانی که جان خود را از دست داده اند و همچنان در کما هستند را ذکر می کنیم.

ضرب و شتم توسط مأموران امنیتی در مدارس - از راست پارمیس همنوا، هستی حسین پناهی و اسرا پناهی

۱. [اسرا پناهی](#) ۱۵ ساله روز ۲۱ مهر ۱۴۰۱ [در مدرسه](#) مورد ضرب و شتم وحشیانه قرار گرفت. او بعداً به دلیل خونریزی داخلی در یک بیمارستان در اردبیل درگذشت.
۲. [پارمیس همنوا](#) ۱۴ ساله در کلاس و در جلوی همکلاسی هایش به خاطر پاره کردن عکس خمینی از کتاب درسی اش مورد ضرب و شتم نیروهای امنیتی قرار گرفت. وی به دلیل خونریزی داخلی روز ۳ آبان درگذشت.

۳. هستی حسین پناهی یک دانش آموز ۱۶ ساله کرد اهل دهگلان از ۱۹ آبان تاکنون در کما می باشد. وی در بیمارستان کوثر در سنج بستی است.

هستی به خاطر پاره کردن عکس خمینی از کتاب درسی اش به اداره آموزش و پرورش احضار شد. در آنجا او را با باتوم تا سرحد مرگ مورد ضرب و شتم قرار می دهند. سپس بدن نیمه جانش را با اتوبوس از اداره آموزش و پرورش خارج کرده و در خیابان بیرون پرت می کنند. به گفته مقامات او قصد خودکشی داشت. آنها گفتند که به رغم تلاشهای راننده و دوستانش برای جلوگیری از این کار او خود را از اتوبوس به بیرون پرت کرد.

در یک تحول مرتبط با همین موضوع در ماه نوامبر، یک مدیر مدرسه به نام دکتر زهرا لری، در کرمان فوت کرد. دانش آموزان دکتر لری در دبیرستان رضوانی نژاد ماه پیش دست به تحصن زده بودند. اما دکتر لری نوارهای دوربین مدار بسته را پاک کرد و از دادن اسامی دانش آموزان معترض به مأموران اداره اطلاعات خودداری کرد. او را بعداً احضار کرده و از شغل خویش برکنار کردند. دکتر لری مدت کوتاهی بعد از احضار در گذشت.

دکتر زهرا لری

همچنین گزارشاتی از ایرانشهر حاکی است که ۹ دانش آموز یک مدرسه دخترانه در این شهر با همکاری مدیر مدرسه بازداشت و به نقطه نامعلومی برده شده اند.

حتی زنان باردار از خشونت مبرا نیستند

مأموران امنیتی در مشهد یک زن باردار به نام مهشید کاشانی نژاد را در جریان اعتراضات مورد ضرب و شتم قرار داده و بازداشت کردند. خانم کاشانی نژاد که جنین خود را در اثر ضرب و شتم مأموران از دست داد، از ناحیه کتف نیز دچار شکستگی شده و در قرنطینه زندان مرکزی مشهد از دسترسی به خدمات درمانی مناسب محروم می باشد.

کور کردن و قتل با شلیک کور

روز ۲۴ آبان ۱۴۰۱ مأموران امنیتی در بندرعباس یک زن جوان را کور کردند. غزل رنجکش از ناحیه چشم مورد اصابت قرار گرفت. وی با مادرش در حال بازگشت به خانه بودند. ساچمه ها کره چشم، پلک و بخشی از صورت وی را نابود کردند.

نابینایی در اثر شلیک کور - از راست بیتا کیان، غزل رنجکش و نیلوفر آقایی

خانم رنجکش در یک استوری اینستاگرام نوشت: «ساجمه ها از چشم من بعد از یه عمل جراحی ۳ ساعته خارج شدن، و پلکم با جراحی پلاستیک ترمیم شده؛ حدود ۵۲ بخیه رو چشم راستم هست؛ و دیگه بینایی نداره، چون شبکیه کاملاً آسیب دیده، امکان پیوند قرنیه وجود نداره.»

چهارشنبه شب ۹ آذرماه در رسانه های اجتماعی گزارش شد که [بیتا کیانی](#) دختر بچه ۶ ساله ای که در بالکن خانه شان در ملک شهر اصفهان بازی می کرد مورد اصابت گلوله ساچمه مأموران امنیتی قرار گرفت و چشم راست خود را از دست داد. ماه گذشته [نیلوفر آقایی](#)، یک ماما، در جریان اعتراض پزشکان در مقابل ساختمان نظام پزشکی تهران از ناحیه چشم مورد اصابت قرار گرفت.

روز جمعه ۴ آذر ۱۴۰۱، جمعی از ۱۴۰ چشم پزشک در ایران نامه ای به رئیس کل نظام پزشکی نوشتند. پزشکان هشدار دادند بسیاری از افرادی که در مراکز درمانی تحت درمان قرار گرفته اند، بینایی یک یا دو چشم خود را به دلیل اصابت گلوله و پینت بال به چشم خود از دست داده اند.

[نیویورک تایمز](#) روز ۲۸ آبان ۱۴۰۱ به گفته پزشکان و مراکز پزشکی، صدها قربانی از اواسط سپتامبر از سوی نیروهای امنیتی ایران متحمل جراحات شدید چشمی شده اند.

این شلیک های کور موجب مرگ هم شده اند. روز ۲۵ آبان نیروهای امنیتی در ایذه با شلیک به سوی یک خودروی در حال عبور [کیان پیرفلک](#) ۱۰ ساله را هدف قرار داده و به قتل رساندند.

پیش از آن نیز، مأموران امنیتی دو زن (دو مادر) را با تیراندازی کور به سوی خانه ها و خودروهای مردم به قتل رساندند.

روز ۵ آبان ۱۴۰۱ [فرشته احمدی](#) ۳۲ ساله و مادر دو فرزند خردسال در حالی که در بالکن خانه شان ایستاده بود هدف تیراندازی قرار گرفت و به قتل رسید.

همچنین روز ۳۱ شهریور ۱۴۰۱، [شیرین علیزاده](#) مادر یک پسر بچه ۷ ساله که سوار در یک خودرو در حال عبور از خیابان بود از ناحیه سر هدف تیراندازی قرار گرفت و کشته شد. او در حال فیلمبرداری از وحشیگری مأموران امنیتی و ضرب و شتم یک زن جوان بود.

شکنجه در زندان - از راست ندا بیات بر بالای خودروی نیروی انتظامی در زنجان، یلدا آقافضلی، مینا یعقوبی قبل از دستگیری و بعد از دستگیری با چشمی کبود

شکنجه معترضین در زندان ها

ندا بیات روز ۵ آذر ۱۴۰۱ در زیر شکنجه در زنجان جان باخت. به او تجاوز شده و مجسمه اش را خرد کرده بودند. ندا بیات زن جوان شجاعی بود که در همان روزهای اول قیام بالای سقف خودروی نیروی انتظامی رفته بود تا اعتراض خود را نشان بدهد. پلیس اخلاق (گشت ارشاد) او را با خشونت از بالای ماشین پایین کشید و بعد از آن ندا بیات ناپدید شد.

مینا یعقوبی در ساعت ۳ بامداد روز پنجشنبه ۱۰ آذر ۱۴۰۱ **با قرار وثیقه آزاد شد**. کبودی های دور چشم او نشان می داد که طی دوره بازداشت به طرز فجیعی تحت شکنجه قرار گرفته است.

مینا یعقوبی ۳۳ ساله در جریان اعتراضات روز ۱۰ آبان در اراک به دلیل پرتاب سنگ به سوی گورستان شهر دستگیر شد. او یک پسر ۱۲ ساله دارد و مربی بدنسازی است. نیروهای امنیتی او را از مقابل باشگاه بدنسازی محل کارش ربودند.

دادگستری استان مرکزی اعلام کرد مینا یعقوبی دو بار اقدام به خودکشی کرده است. از جمله یک بار خود را از طبقه دوم زندان به پایین پرتاب کرد، ادعایی که خانم یعقوبی صریحاً آن را رد کرده است. گفته می شود کبودی دور چشم وی به دلیل ضربات سنگین به سر و پیشانی او به وجود آمده است.

یلدا آقافضلی ۱۹ ساله روز ۴ آبان ۱۴۰۱ در تهران بازداشت شد. وی چهار روز را در اوین گذرانده و پس از آن به زندان مخوف قرچک منتقل شده و ۱۱ روز دیگر را در آنجا در حبس به سر می برد. وی بعد از دستگیری دست به اعتصاب غذا زد.

او در یک تماس از قرچک به دوستش گفت: «میگم تو این ۱۹ سال این قدر کتک نخورده بودم که تو این ۱۲-۱۳ روز خوردم. بین میگم صدام در نیما او نقدر جیغ و داد کردم ولی تا آخرین لحظه اظهار پشیمونی نکردم.»

او به دوستش گفت: «تو پرونده ام نوشته مجرم اظهار پشیمونی نکرده. من گفته بودم همینی که هست. اظهار پشیمونی نمی کنم. تا لحظه آخر هم گردن گرفتم همه کارهایی که کردم. گفتم آره تو اغتشاشات بودم. آره کردم. گریه نکردم فقط داد و بیداد کردم و اسه همین صدام گرفته. بعد میگم بین او نقدر زدم که نمیتونی فکر شو بکنی. حالا اینجا نمیتونم زیاد حرف بزنم. آخ پیام بیرون (آخ کمرم آخ) پیام بیرون فیس تو فیس باهات صحبت کنم همه شو میگم.»

در یک کلیپ صوتی ظاهراً متفاوت، او بسیار خوشحال است که در زندان نتوانستند او را در هم بشکنند. او به دوستش می گوید: «تا لحظه آخر من اصلاً اظهار پشیمونی نکردم. تو پرونده ام نوشته بود متهم اظهار پشیمونی نکرد. و من اینطوری بودم. یه! دقیقاً!»
یلدا آفاضلی روز ۱۸ آبان به قید وثیقه آزاد شد و از اینکه خبر بازداشتش پخش شده بود و برایش توثیت و استوری گذاشته بودند خوشحال بود و از همه مردم بابت محبت هایشان تشکر کرد.

دو روز بعد، در ۲۰ آبان ۱۴۰۱ گزارش شد که او خودکشی کرده است. ابتدا گفتند که او خود را از یک ساختمان بلند پرتاب کرده و بعد رسانه های حکومتی اعلام کردند که از اوردوز شیشه فوت کرده است. (خبرگزاری رسمی ایرنا - ۲۳ آبان ۱۴۰۱)
شرایط مرگ او مشکوک هستند. به نظر می رسد که رژیم وی را آزاد کرد تا در بیرون زندان او را بکشد.

آرمینا عباسی

تجاوز در زندان ها

ماه گذشته گزارش کردیم که مأموران لباس شخصی زنان معترض را در خیابان ها مورد آزار جنسی قرار می دهند. این ماه گزارش ها و شواهدی مبنی بر تجاوز جنسی در زندانها وجود داشته است.

از دهه ۶۰ تاکنون تجاوز و آزار جنسی زندانیان زن و مرد یکی از شیوه های رژیم آخوندی برای درهم شکستن زندانیان مقاوم بوده است. حالا آنها همین کار را با زنان و مردان جوانی انجام می دهند که از شهریورماه در خیابان ها دست به اعتراض زده اند. استفاده از تجاوز و آزار جنسی علیه معترضین زندانی به طور خاص زنان به حدی گسترده بوده است که رسانه های خارجی نیز آن را گزارش کرده اند

سی ان ان چند گزارش از خشونت جنسی علیه معترضان را مورد تأیید قرار داده است. حداقل یکی از این موارد باعث جراحت شدید شد و دیگری تجاوز به یک پسر خردسال بود. منابعی که با قربانیان صحبت کردند به سی ان ان گفتند که در برخی موارد این تجاوز جنسی فیلمبرداری می شود و برای وادار کردن معترضان به سکوت از آن استفاده می کنند.

آرمیتا عباسی ۲۰ ساله بارها در زندان مورد تجاوز گروهی قرار گرفت. او روز ۲۵ مهر به بیمارستان منتقل شد. سرش تراشیده شده بود و به شدت می لرزید. کادر پزشکی فکر می کردند که او سرطان دارد، اما بعداً مشخص شد که او به دلیل تجاوزهای مکرر از مقعدش خونریزی می کند.

کادر پزشکی بیمارستان مورد آرمیتا را گزارش کردند. نیروهای امنیتی لباس شخصی به پزشک دستور دادند گزارش کنند تجاوز قبل از دستگیری صورت گرفته. حداقل چهار یا پنج پزشک تأیید کردند که او در بازداشتگاه مورد تجاوز جنسی قرار گرفته بود. پلیس از صحبت کارکنان با آرمیتا جلوگیری کرد. نیروهای امنیتی، عباسی را درست قبل از ورود خانواده‌اش برای دیدن او، از در عقب از بیمارستان خارج کردند.

و نبرد ادامه دارد

با وجود این همه جنایات، زنان و مردان جوان ایرانی با شجاعت هرچه تمام تر با رژیم سفاک آخوندها مبارزه می کنند. آنها با چشمانی باز می جنگند و به خوبی از خطراتی که در خیابان ها و زندان ها در انتظارشان است خبر دارند. با این حال، مصمم هستند که بهای آن را پردازند و رژیم جنایتکار آخوندی را به هر قیمت سرنگون کنند.

آنها می دانند که از خود گذشتگی، اتحاد و سازمانیافتگی، کلید پیروزی آنها و نیل به آزادی است. زنان و جوانان ایرانی انتظار دارند که جهان در کنار آنها بایستد و از کمک به رژیم حاکم بر ایران خودداری کند. آنها می خواهند که جهان حق دفاع از خود را در برابر رژیم اینچنین وحشی به رسمیت بشناسد و همه روابط با آخوندها را مشروط به پایان دادن به نقض حقوق بشر کند.

رژیم را از نهادهای سازمان ملل بیرون بیاورید

رژیم آخوندی نماینده مردم ایران نیست. رژیم کودک کشی که با زنان، کودکان و جوانان تا این حد وحشیانه رفتار می کند، صلاحیت عضویت در نهادهای سازمان ملل را ندارد. باید به عضویت رژیم آخوندی در کمیسیون مقام زن ملل متحد فوراً خاتمه داده شود.

در تاریخ ۳ اردیبهشت ۱۴۰۰، کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت ایران به عضویت رژیم آخوندی در کمیسیون مقام زن سازمان ملل متحد (CSW) اعتراض کرد و آن را اقدامی علیه حقوق زنان و حقوق بشر توصیف نمود.

کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت گفت: «عضویت این رژیم در کمیسیون مقام زنان سازمان ملل متحد توهین به زنان ایرانی است که بیش از ۴ دهه است برای احقاق حقوق خودشان با این رژیم قرون وسطایی چنگ در چنگ هستند.»

در ۱۰ آذرماه ۱۴۰۱، خانم مریم رجوی، رئیس جمهور برگزیده شورای ملی مقاومت ایران، بار دیگر از ملل متحد خواستار اخراج رژیم زن ستیز آخوندی به خاطر کثرت جنایت‌هایش علیه زنان از سال ۱۹۷۹ تا قیام سراسری ماههای اخیر گردید.

خانم رجوی بار دیگر تأکید کرد که رژیم آخوندی دشمن زن ایرانی و دشمن بشریت است و باید از هر جایگاه و کرسی بین‌المللی که به نام ایران اشغال کرده بیرون انداخته شود.